

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری

اتاق بازرگانی و صنایع
ایران و چین

بولتن خبری اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۳۰ مهر ۱۴۰۴

فهرست

- ۱- مجیدرضا حریری: چرا فعال سازی اسنپ بک نگران کننده نیست؟
- ۲- ثبت سه روستای کشورمان در فهرست سازمان جهانی گردشگری
- ۳- چین بیش از ۱۰ هزار شرکت فعال در حوزه واقعیت مجازی دارد
- ۴- رتبه اول ظرفیت تولید انرژی باد چین در جهان برای پانزدهمین سال متوالی
- ۵- گسترش استفاده جهانی از یوان
- ۶- نماینده پیشین مجلس ایران: چین در حال شکل دهی به شکلی نو از تمدن انسانی است
- ۷- دیدگاه‌های میراث فرهنگی در شکل دهی به آینده‌ای مشترک
- ۸- سیطره بر مواد معدنی کمیاب: سلطه‌ای به درازای دیوار چین که به آسانی شکسته نمی‌شود

چرا فعال سازی اسنپ بک نگران کننده نیست؟

پس از فعال سازی مکانیسم ماشه، روسیه و چین اعلام کردند بازگشت تحریم‌ها از منظر حقوقی بلاموضوع است.

مجیدرضا حریری:

پس از فعال سازی مکانیسم ماشه، روسیه و چین اعلام کردند بازگشت تحریم‌ها از منظر حقوقی بلاموضوع است و این کشورها تحریم‌هایی که علیه ایران وضع شده را نمی‌پذیرند. پرسش مهم برای بسیاری از فعالان اقتصادی و سرمایه‌گذاران، تاثیر مواضع چین و روسیه در مناسبات تجاری آینده و فرآیند فروش نفت ایران است. ازسوی دیگر ایران طی روزهای اخیر لایحه CFT را هم تصویب کرده تا از این طریق پیوستن به FATF فراهم سازد.

۱. موضوع مکانیسم ماشه یا اسنپ بک و بازگشت تحریم‌های سازمان ملل و نقض قطعنامه ۲۲۳۱ یک موضوع حقوقی و سیاسی است، ضمن اینکه عکس‌العمل‌های چین و روسیه نیز حقوقی و سیاسی محسوب می‌شوند. در واقع از ۱۹ اکتبر ۲۰۲۵، موعد ۱۰ ساله برجام پایان یافته و قطعنامه‌های مرتبط با آن دیگر نمی‌تواند عملیاتی شود. اینها همه از منظر سیاسی و حقوقی هستند و مقوله اقتصاد در آن نقشی ندارد.

چرا اقتصاد نقشی ندارد؟ چون اصل معادله اسنپ بک و بازگشت تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل یک موضع سیاسی است نه یک مقوله اقتصادی. حتی تحریم‌ها هم تحریم‌هایی است بر فعالیت‌های مرتبط با صنایع هسته‌ای و بخشی از فعالیت‌های موشکی ایران. شورای امنیت سازمان ملل در هیچ بخش اقتصادی و تجاری ایران تحریمی وضع نکرده است. اگر اعلام شده سیستم بانکی ایران تحریم شده، منظور تحریم بانکی است که مبادلات هسته‌ای یا موشکی ایران را ساپورت کند. اگر اشخاصی تحریم شده‌اند، کسانی هستند که به این نوع صنایع هسته‌ای و موشکی مرتبط باشند. همه گزاره‌ها منوط و متصل به صنایع هسته‌ای و بخشی از صنایع موشکی ایران است، بنابراین نگرانی که برای بخشی از افکار عمومی با فعالان اقتصادی درباره تجارت خارجی با روند فروش نفت ایران ایجاد شده، اساساً موضوعیتی ندارد. فردی که در خارج این نگرانی را ایجاد می‌کند قابل فهم است اما اینکه برخی افراد و جریان‌ها در داخل بر این نگرانی‌ها دامن بزنند، قابل قبول نیست. مثلاً گفته می‌شود کشتی‌های ایران را می‌گردند! هر کشوری که جرات بازرسی از کشتی‌های ایران را ندارد! تنها امریکا است که یک چنین اجازه‌ای به خود می‌دهد. امریکا هم امروز و هم قبل از آن یک چنین اقداماتی را در دستور کار داشت، بنابراین اقتصاد ایران نباید نگران اسنپ بک باشد.

۲. بحث مهم بعدی تلاش‌هایی است که برای پیوستن ایران به FATF صورت می‌گیرد. شخصا معتقدم ایران باید با برنامه‌ریزی هوشمندانه‌تری به بحث پیوستن به کنوانسیون‌های بین‌المللی از جنس FATF ورود می‌کرد. تصویب این دو لایحه در زمان نادرستی انجام شده و ایران زمان زیادی را از دست داده است. لوایحی که باید ۸ الی ۱۰ سال قبل تصویب می‌شدند، در شرایطی نهایی شدند که امتیاز خاصی برای ایران به ارمغان نیاورده است. یعنی ایران می‌توانست از این برگ در مذاکرات با غرب استفاده کند و از آن بهره‌برداری راهبردی کند. می‌شد این مصوبه را در ازای دریافت امتیازاتی نهایی کرد، ضمن اینکه مساله ایران با FATF مساله روز نیست. مساله امروز ایران در حوزه مسائل بانکی این است که امریکا هر بانکی که در جهان با ایران کار کند را تحریم می‌کند. ما مثل پرنده‌ای هستیم که آن را در داخل قفس تحریم قرار داده‌اند. شاه بال این پرونده هم توسط FATF بریده شده است. حتی اگر فرض بگیریم مشکل بال‌های پرنده حل شود، بازهم قادر به پرواز نیست، چون در قفس تحریم‌ها قرار دارد، اما در مجموع اینکه ایران مشکلاتش را با نهادهای بین‌المللی حل و فصل کند، اقدام مناسبی است. اگر به فرض محال ایران با امریکا به نتیجه رسید و تحریم‌ها رفع شدند، برای حل مشکل FATF چند ماه زمان نیاز است؛ خوب است که ایران زودتر این معضل کلیدی را حل کند.

البته معتقدم نباید به این دعوت و مذاکره با FATF در کوتاه‌مدت خوش‌بین باشیم؛ چون ایران تحفظاتی را در مصوبات خود لحاظ کرده که بعید است FATF این تحفظات را بپذیرد. برای رفع سوءتفاهم‌ها، ایران ناچار به مذاکره خواهد بود و مشخص نیست آیا درنهایت دوطرف به یک درک مشترک می‌رسند یا نه؟

در کل اینکه ایران به فکر حل و فصل مشکلات حقوقی و سیاسی خود با نهادها و کنوانسیون‌های بین‌المللی باشد، اتفاق مناسبی است که باید مورد حمایت قرار بگیرد.

روزنامه اقتصادی تعادل

ثبت سه روستای کشورمان در فهرست سازمان جهانی گردشگری

سه روستای کندلوس، شفیع آباد و سهیلی در فهرست سازمان جهانی گردشگری، به ثبت رسیدند.

روز جمعه مورخ ۲۵ مهرماه ۱۴۰۴ (۱۷ اکتبر ۲۰۲۵)، نشست رسمی سازمان جهانی گردشگری با هدف انتخاب برترین روستاهای گردشگری جهان در شهر هوژو (Huzhou) واقع در استان ججیانگ برگزار گردید. هیاتی از مقامات محترم کشورمان از جمله جناب آقایان ندائی معاون وزیر گردشگری ج.ا.ایران و طالبی استاندار محترم کرمان به نمایندگی از کشورمان در این نشست، حضور داشتند. در جریان این نشست؛ سه روستای کشورمان شامل سهیلی در قشم، کندلوس در مازندران و شفیع آباد در کرمان، در فهرست سازمان جهانی گردشگری ثبت شدند و این مهم گامی موثر در راستای شناساندن ظرفیت های گردشگری ایران زمین به جهانیان می باشد. این سه روستا سه فصل از کتاب هویت ایران اند؛ کتابی که به زبان احترام به طبیعت، همدلی مردم و خرد ایرانی نوشته شده است. سرکنسولگری ج.ا.ایران در شانگهای این موفقیت مهم را به دولت و ملت ایران تبریک گفته و امیدوار است؛ این دستاورد، مسیر توسعه متوازن گردشگری در سراسر ایران زمین را روشن تر سازد.

شایان ذکر است؛ هیات ج.ا.ایران در پایان سفر مورد اشاره، با سرکنسول کشورمان در شانگهای نیز ملاقات نمودند. در جریان این ملاقات؛ طرفین تقویت همکاریها با شرق چین بویژه در حوزه گردشگری و همچنین آغاز پیگیری خواهر خواندگی شهرهای کرمان و هفی (مرکز استان آنهویی) را مورد بحث و بررسی قرار دادند.

سرکنسولگری ایران در شانگهای

چین بیش از ۱۰ هزار شرکت فعال در حوزه واقعیت مجازی دارد

طبق اعلام کنفرانس جهانی صنعت واقعیت مجازی ۲۰۲۵ (WCVRI) که روز دوشنبه ۲۰ اکتبر (۲۸ مهر) در نان چانگ، مرکز استان جیانگشی در شرق چین به پایان رسید، تا پایان سال ۲۰۲۴، بیش از ۱۰ هزار شرکت در بخش واقعیت مجازی (VR) در چین فعالیت می کردند.

شی شائوفنگ، مهندس ارشد وزارت صنعت و فناوری اطلاعات چین، گفت که این بخش توانسته یک سیستم صنعتی خودکفا، اکوسیستمی متنوع و یکپارچه و بوم‌شناسی صنعتی نسبتاً کامل ایجاد کند. او افزود که پیشرفت‌های قابل توجهی در فناوری‌های اصلی پیشرفته، توسعه استانداردها و ادغام فناوری‌ها حاصل شده است.

چین در سال‌های اخیر بیش از ۳۰ استاندارد ملی تدوین کرده و تقریباً ۱۰ استاندارد بین‌المللی در حوزه‌های کلیدی مانند انسان‌های دیجیتال مجازی و تجهیزات ترمینال واقعیت مجازی ایجاد کرده است که به هدایت و تضمین توسعه استاندارد این صنعت کمک کرده‌اند.

این ششمین دوره WCVRI است که با میزبانی دولت استان جیانگشی در نان چانگ برگزار می‌شود.

CRlonline

رتبه اول ظرفیت تولید انرژی باد چین در جهان برای پانزدهمین سال متوالی

طبق آخرین داده‌های منتشر شده توسط شورای برق چین در روز یکشنبه، ظرفیت تولید انرژی بادی نصب‌شده چین برای ۱۵ سال متوالی در رتبه اول جهان قرار داشته است.

این دستاورد، تعهد چین به رشد سریع و پایدار انرژی بادی را با افزایش متوسط سالانه بیش از ۱۰۰ میلیون کیلووات نشان می‌دهد. طبق آخرین داده‌ها، تاکنون ظرفیت تولید انرژی بادی تازه اضافه شده به شبکه چین از ۵۷/۸۴ میلیون کیلووات فراتر رفته و ظرفیت تجمعی متصل به شبکه انرژی بادی به ۵۸۰ میلیون کیلووات رسیده است که ۱۵/۷ درصد از ظرفیت تولید نصب‌شده این کشور را تشکیل می‌دهد.

تولید انرژی باد در میان شرکت‌های بزرگ صنعتی یا موسساتی با درآمد سالانه کسب و کار اصلی حداقل ۲۰ میلیون یوان (حدود ۲/۸۱ میلیون دلار)، ۱۰/۱ درصد از کل مصرف برق کشور را تشکیل می‌دهد.

کین هایان، دبیرکل انجمن انرژی بادی چین، گفت: «تا سال ۲۰۳۵، سهم انرژی غیرفسیلی در کل مصرف انرژی چین به بیش از ۳۰ درصد خواهد رسید و کل ظرفیت تولید انرژی بادی و خورشیدی بیش از شش برابر سطح سال ۲۰۲۰ خواهد بود و بیش از ۳/۶ میلیارد کیلووات را هدف قرار می‌دهد.»

تولیدکنندگان توربین بادی چین نیز تلاش‌های خود را برای گسترش جهانی افزایش می‌دهند. آنها واحدهای توربین بادی را به ۵۷ کشور در شش قاره صادر و هفت تولیدکننده یا کارخانه را در خارج از کشور تأسیس کرده‌اند یا برنامه‌هایی را برای انجام این کار در دست اجرا دارند.

کین گفت: «اهداف منطقی برای توسعه انرژی بادی چین عبارتند از: ظرفیت نصب‌شده جدید در طول دوره پانزدهمین برنامه پنج‌ساله (۲۰۲۶-۲۰۳۰) سالانه حداقل ۱۲۰ میلیون کیلووات خواهد بود تا اطمینان حاصل شود که ظرفیت تولید تجمعی انرژی بادی تا سال ۲۰۳۰ به ۱/۳ میلیارد کیلووات و تا سال ۲۰۶۰ به پنج میلیارد کیلووات می‌رسد و به بخش انرژی کمک می‌کند تا در درجه اول به بی‌طرفی کربن دست یابد.»

CGTN

گسترش استفاده جهانی از یوان

تلاش برای حفظ امنیت مالی و افزایش انعطاف‌پذیری چهارچوب پولی

به گفته مقامات و کارشناسان، چین احتمالاً در طول دوره پانزدهمین برنامه پنج ساله (۲۰۲۰-۲۰۲۶) به تدریج و با احتیاط، گسترش استفاده جهانی از یوان و همچنان به ایجاد محیطی سالم برای استفاده و نگهداری از پول ملی چین ادامه خواهد داد.

به عقیده آنان، از آنجایی که سیستم پولی بین‌المللی مبتنی بر دلار به طور فزاینده‌ای شکننده به نظر می‌رسد، تلاش‌ها برای افزایش جایگاه جهانی یوان نه تنها برای حفظ امنیت مالی چین، بلکه برای افزایش انعطاف‌پذیری چهارچوب پولی جهانی نیز ضروری تلقی می‌شود.

آنها افزودند که اصلاحات آینده باید بر گسترش دسترسی به بازار سرمایه برای سرمایه‌گذاران جهانی با چهارچوبی یکپارچه‌تر، تعمیق آزادسازی حساب سرمایه تحت نظارت محتاطانه و افزایش انعطاف‌پذیری نرخ ارز برای حمایت از بین‌المللی شدن پایدار و بلندمدت یوان یا رنمینبی متمرکز شود.

بانک خلق چین، بانک مرکزی این کشور، اعلام کرد که چین به بهبود محیط برای نهادهای داخلی و خارجی که یوان را در اختیار دارند و از آن استفاده می‌کنند، ادامه خواهد داد، زیرا استفاده فرامرزی از این ارز یک فرآیند طبیعی است.

این بانک اعلام کرد: "با افزایش سرعت تنوع در سیستم پولی بین‌المللی، نهادهای تجاری تقاضای درونی قوی‌تری برای استفاده از یوان نشان می‌دهند."

این بانک افزود: تلاش‌هایی برای ادغام کانال‌های سرمایه‌گذاری برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی بیشتر در بازار مالی داخلی، اصلاح سیاست‌های تسویه رنمینبی برای تجارت و سرمایه‌گذاری فرامرزی و تشویق مؤسسات خارجی واجد شرایط برای انتشار اوراق قرضه پاندا (وراق قرضه مبتنی بر یوان که توسط نهادهای خارجی در بازار داخلی فروخته می‌شود) انجام خواهد شد.

چین احتمالاً مسیر توسعه گشایش سطح بالا را در چهارمین مجمع عمومی بیستمین کمیته مرکزی حزب کمونیست چین که در حال برگزاری است (جایی که پیش‌نویس پیشنهادات برای تدوین پانزدهمین برنامه پنج ساله برای توسعه اقتصادی و اجتماعی ملی در حال بررسی است)، ترسیم خواهد کرد.

رئیس جمهور شی جین پینگ در اوایل سال ۲۰۲۴، بر اهمیت پول ملی چین به عنوان عنصر اصلی قدرت مالی کشور تأکید کرد. در اواخر سال گذشته، قطعنامه‌ای که در سومین مجمع عمومی بیستمین کمیته مرکزی حزب کمونیست چین تصویب شد، تأکید کرد که این کشور باید به طور پیوسته و محتاطانه، بین‌المللی‌سازی یوان را پیش ببرد و در عین حال، گشایش با استاندارد بالا در بخش مالی را ترویج دهد.

کارشناسان گفتند که چهارمین مجمع عمومی ممکن است پیشرفت مداوم و محتاطانه بین‌المللی‌سازی رنمینبی را به عنوان یکی از وظایف کلیدی در طول دوره پانزدهمین برنامه پنج ساله تأیید کند.

گوان تائو، اقتصاددان ارشد جهانی در بانک سرمایه‌گذاری BOCI چین، گفت: «چین باید افتتاح تدریجی حساب سرمایه را پیش ببرد تا گردش و استفاده فرامرزی از یوان را بیشتر تسهیل کند.»

به طور کلی، حساب سرمایه، جریان خالص سرمایه‌گذاری به یک اقتصاد را ثبت می‌کند.

گوان افزود احتمالاً گام‌های آتی برای بازگشایی، رویکردی محتاطانه و تدریجی خواهد داشت که منعکس‌کننده اصل دیرینه چین مبنی بر حرکت گام به گام به سمت جلو برای تضمین ایمنی و پیشرفت است.

مارشال میلز، نماینده ارشد مقیم صندوق بین‌المللی پول در چین، گفت: «با افزایش نقش چین در اقتصاد و تجارت جهانی، انتظار داریم استفاده بین‌المللی از یوان نیز افزایش یابد.»

میلز تأکید کرد که افزایش استفاده از یوان در سطح جهانی، نتیجه‌ای مبتنی بر بازار است.

وو شیائوکیو، رئیس آکادمی ملی تحقیقات مالی در دانشگاه نرمین چین، با اشاره به بین‌المللی شدن رنمینبی به عنوان یکی از ویژگی‌های بارز گشایش مالی چین، گفت: «اگر پول قانونی یک کشور فاقد نفوذ جهانی باشد، مفهوم قدرت مالی بزرگ غیرقابل دفاع خواهد بود.»

وو گفت که بازگشایی بیشتر بازار سرمایه برای افزایش جذابیت جهانی رنمینبی اولویت دارد. او پیشنهاد کرد که انتشار اوراق قرضه خزانه‌داری - از جمله جایگزینی بدهی دولت محلی - برای افزایش عرضه دارایی‌های رنمینبی بدون ریسک برای سرمایه‌گذاران جهانی افزایش یابد.

تیان شوان، رئیس موسسه ملی تحقیقات مالی دانشگاه تسینگهوا، گفت که مرحله بعدی بازگشایی بازار سرمایه چین باید بر بهبود چارچوب‌های سرمایه‌گذاری فرامرزی و گسترش دسترسی موسسات خارجی به معاملات مشتقات داخلی، مانند معاملات آتی اوراق خزانه و شاخص‌های سهام، متمرکز شود.

Chinadaily

نماینده پیشین مجلس ایران: چین در حال شکل‌دهی به شکلی نو از تمدن انسانی است

دکتر ناصر سودانی، نماینده پیشین مجلس ایران، در گفت‌وگو با خبرنگار روزنامه مردم (People's Daily) در ایران اظهار داشت که شکل جدید تمدن انسانی، نتیجه‌ی تکوین و بالندگی تمدن و فرهنگ چینی است. به گفته‌ی او، تمدن چین که ریشه‌هایی بیش از پنج‌هزار سال دارد، در تاریخ بشر نمونه‌ای منحصر به فرد از تداوم فرهنگی و خلاقیت پیوسته به شمار می‌رود.

سودانی، که ریاست دانشگاه امیرالمؤمنین (ع) در استان اهواز را بر عهده دارد، معتقد است راز ماندگاری و نفوذ تمدن چین در طول قرن‌ها در برخورداری آن از «طراحی فرهنگی در سطحی والا»، «نظام ارزشی مستحکم» و «سنت‌های فکری عمیق» نهفته است. او افزود: «ارزش‌های بنیادین مردم چین مانند هماهنگی، اعتدال، همزیستی و احترام متقابل، ستون‌های اصلی این تمدن هستند که پویایی و کارآمدی آن را در گذر زمان حفظ کرده‌اند».

وی ادامه داد: «یادگیری متقابل میان تمدن‌های جهانی یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های تمدن چین است. تجربه‌ی تاریخی چین نشان می‌دهد که تعامل و همگرایی فرهنگی می‌تواند به توسعه‌ی مشترک همه‌ی ملت‌ها بینجامد. این دیدگاه امروز نیز در سیاست‌های فرهنگی و جهانی چین بازتاب دارد».

سودانی درباره‌ی مفهوم «شکل نوین تمدن انسانی» که این روزها در گفتمان فرهنگی چین مطرح است، گفت: «این مفهوم، حاصل توسعه‌ای متوازن و هماهنگ در ابعاد گوناگون زندگی بشر است. شکل جدید تمدن، بر پیشرفت جامع در جنبه‌های مادی، سیاسی، معنوی، اجتماعی و زیست‌محیطی استوار است و الگویی از توسعه‌ی پایدار و انسانی ارائه می‌دهد که تنها به رشد اقتصادی محدود نمی‌شود، بلکه بر تعادل میان انسان، جامعه و طبیعت تأکید ویژه دارد».

این نماینده پیشین مجلس خاطرنشان کرد که در مسیر این پیشرفت، فلسفه‌ی حکمرانی حزب کمونیست چین نقش بنیادینی ایفا کرده است. به گفته‌ی او، سیاست‌های کلان کشور بر اصول نوآوری، عدالت اجتماعی، رشد متوازن و ثبات ملی استوار بوده و همین نظام فکری و نهادی، امکان دستیابی چین به توسعه‌ی هم‌زمان مادی و معنوی و ورود به مرحله‌ای نو از پیشرفت فراگیر را فراهم کرده است.

سودانی افزود: «در کنار این عوامل، علم و فناوری نیروی محرکه‌ی اصلی تمدن نوین چین و در نتیجه، تمدن جدید بشری به‌طور کلی هستند. نوآوری‌های علمی و فناورانه‌ی امروز در حال ترسیم چهره‌ی تمدن مدرن‌اند».

او همچنین به ابتکار «کمربند و جاده (BRI)» به عنوان بخشی از این الگوی تمدنی اشاره کرد و گفت: «این ابتکار نه تنها اقتصادی، بلکه فرهنگی و تمدنی نیز هست. کمربند و جاده در واقع ادامه‌ی میراث تاریخی جاده‌ی ابریشم باستان است که قرن‌ها ملت‌های آسیا، اروپا و آفریقا را از طریق تجارت، علم و فرهنگ به هم پیوند داده است.» به گفته‌ی او، از منظر فرهنگی، این ابتکار بازتاب روح تمدن چینی است که همواره بر تعامل و همزیستی مسالمت‌آمیز تأکید داشته است.

سودانی توضیح داد که دستاوردهای تمدنی چین به جهان اسلام نیز منتقل شده و به احیای فرهنگی و رشد علمی آن کمک کرده است. از جمله مهم‌ترین این دستاوردها، صنعت کاغذسازی و چاپ است که انقلابی علمی و فرهنگی در کشورهای اسلامی پدید آورد. همچنین هنرهای چینی، از جمله نقاشی و صنایع دستی، در قرون میانه بر هنرمندان مسلمان تأثیرگذار بود. این تبادلات فرهنگی و فنی میان چین و جهان اسلام، نمونه‌ای زنده از تعامل خلاقانه‌ی تمدن‌ها و گواهی بر نقش محوری چین در توسعه‌ی تمدن بشری به شمار می‌رود.

او در پایان گفت: تمدن چین نه تنها در درون خود زنده و پایدار مانده، بلکه در تاریخ بشر نقشی الهام‌بخش و میانجی‌گر داشته است. در دنیای امروز که بیش از هر زمان دیگری به گفت‌وگو و همگرایی نیاز دارد، تجربه‌ی تاریخی و فرهنگی چین می‌تواند الگویی الهام‌بخش برای آینده‌ای مبتنی بر صلح، همکاری و پیشرفت مشترک باشد.

People's Daily

یادداشت سردبیر: در جریان سومین «فروم لیانگ‌ژو برای احیای تمدن: میراث فرهنگی و تنوع فرهنگی بشر» که از ۱۸ تا ۲۰ اکتبر در هانگ‌ژو، استان ژجیانگ برگزار شد، تیم وینتر، استاد و پژوهشگر ارشد مؤسسه تحقیقات آسیای دانشگاه ملی سنگاپور، در گفت‌وگو با روزنامه چاینا دیلی درباره سهم چین در حفاظت از میراث جهانی و همکاری‌های میان‌فرهنگی تحت ابتکار «کمربند و جاده» صحبت کرد. در ادامه گزیده‌ای از این مصاحبه آمده است. دیدگاه‌های بیان‌شده لزوماً نظر چین دیلی را منعکس نمی‌کنند.

از سال ۲۰۱۳، جاده ابریشم به سکویی گسترده برای همکاری در حوزه‌های مختلف میراث فرهنگی تبدیل شده است؛ حوزه‌هایی مانند موزه‌ها، جشنواره‌ها، فرهنگ ناملموس، میراث دریایی و میراث جهانی. این تلاش‌ها با هم موجب شکل‌گیری نوعی احیای تمدنی و گفت‌وگو شده است که مرزهای قاره‌ها و اقیانوس‌ها را درنوردیده است.

میراث جهانی بر اساس مفهوم «ارزش جهانی برجسته» تعریف می‌شود. اما فراتر از اهمیت جهانی، مکان‌های میراثی داستان‌های دیگری نیز درباره ارزش خود برای جامعه امروز روایت می‌کنند. بنابراین حفاظت نه تنها یک فرایند فنی، بلکه نوعی روایت‌گری است؛ راهی که از طریق آن کشورها هویت خود و رابطه‌شان با تاریخ را بیان می‌کنند.

در سراسر جهان، کشورها تصمیمات حفاظتی را به‌منظور بیان داستان‌هایی درباره هویت ملی و تعریف مفهوم «میراث ملی» اتخاذ می‌کنند. در چین، داستان غالب، داستان احیای تمدنی شده است؛ روایتی که نه تنها از طریق موزه‌ها بلکه از طریق شیوه‌های حفاظت از مکان‌های میراثی نیز منتقل می‌شود.

تأثیر تمدن چین جهانی بوده و جاده ابریشم سکویی قدرتمند برای بیان این داستان به مخاطبان عمومی است. امروز چین در حوزه حفاظت از میراث پیشرفت سریعی داشته و بدون شک پیشرو آسیا در این زمینه است و احتمالاً در فناوری‌های موزه و حفاظت، اکنون در سطح جهان پیشتاز است.

با ادامه روند احیای تمدنی تحت ابتکار «کمربند و جاده»، نیاز است که به اهمیت همکاری‌های بین‌المللی در حفاظت از میراث با دقت توجه شود. کشورهایی مانند لائوس، کنیا، میانمار، قرقیزستان، مصر و پاکستان از تخصص و منابعی که چین طی دهه‌های اخیر توسعه داده، بهره زیادی خواهند برد.

حفاظت از مکان‌های میراث جهانی فراتر از یک فرایند فنی است؛ این موضوع درباره روایتگری از گذشته است. همان‌طور که این بیانیه‌های بلندپروازانه احیای تمدنی پیش می‌روند، باید حساسیت‌های هر زمینه را در نظر گرفت. همه کشورها، به ویژه کشورهای کوچک‌تر، خود را در چارچوب تمدنی نمی‌بینند؛ بنابراین میراث باید به‌عنوان نوعی احیای فرهنگی تلقی شود که دیدگاه‌های مختلف درباره میراث را به رسمیت می‌شناسد و گفت‌وگویی سازنده و مبتنی بر احترام متقابل ایجاد می‌کند.

این همان چیزی است که رئیس‌جمهور شی جین‌پینگ هنگام بیان این جمله می‌گوید: ما بر اهمیت ارث و نوآوری تمدن‌ها تأکید داریم. کشورها باید ارتباط تاریخ و فرهنگ خود با زمان حال را به‌طور کامل به کار گیرند و به تحول خلاقانه و توسعه نوآورانه فرهنگ‌های سنتی ارزشمند خود بپردازند.

نمونه‌های فراوانی وجود دارد که زیرساخت‌های ناکافی موجب تضعیف حفاظت از مکان‌های میراث جهانی شده‌اند. با تعهد به احیای اماکن با ارزش طبیعی و فرهنگی برجسته، چین در موقعیت مناسبی برای پاسخ به این چالش‌ها قرار دارد. ابتکار «کمربند و جاده» احتمال اجرای پروژه‌های زیرساختی و گردشگری جدید در اطراف مکان‌های میراثی در کشورهایی که منابع کافی ندارند را افزایش داده است.

چین فرصت ویژه‌ای دارد تا رابطه میان فرهنگ، زیرساخت و توسعه را مدیریت کند، به‌ویژه با توجه به کاهش بودجه‌ها از سوی ایالات متحده و اروپا در این حوزه. میراث جهانی حوزه‌ای است که ابتکار تمدن جهانی و ابتکار توسعه جهانی می‌توانند به‌عنوان ساختارهای سیاستی همپوشان رشد کنند.

میراث جهانی تنها محدود به نام‌گذاری و حفاظت فنی نیست؛ بلکه شامل مسائل فرهنگی، اجتماعی و توسعه‌ای است که اگر به‌درستی به آن پرداخته شود، چین را قادر می‌سازد تا در احیای فرهنگی و تمدنی در دنیایی که روبه‌روز بیش‌تر دچار تقسیم است، نقش مؤثری ایفا کند.

People's Daily

سیطره بر مواد معدنی کمیاب؛ سلطه‌ای به درازای دیوار چین که به آسانی شکسته نمی‌شود

تهران- ایرنا- در حالی که چین تهدید به اعمال محدودیت صادراتی بر مواد معدنی کمیاب کرده است، آمریکا و متحدانش که به این مواد حیاتی وابستگی دارند، سعی دارند تا زنجیره‌های تامین را متنوع کرده و به خودکفایی برسند؛ با این حال، شکستن سلطه چین به این زودی‌ها محتمل به نظر نمی‌رسد.

به گزارش شامگاه سه‌شنبه ایرنا از الجزیره، با این حال، به گفته تحلیلگران و کارشناسان این حوزه، حتی باوجود اراده سیاسی پایدار و سرمایه‌گذاری میلیارد دلاری، شکستن سلطه چین بر زنجیره تامین مواد معدنی کمیاب احتمالاً در خوش‌بینانه‌ترین حال، دست کم یک دهه طول خواهد کشید.

کشورها برای کاهش وابستگی به چین باید مجموعه پیچیده‌ای از زنجیره‌های تامین از استخراج گرفته تا فرآوری، فلزپوشانی و تولید آهن‌ربا را تضمین کنند. چنین حرکتی به‌سوی خودکفایی با چالش‌هایی همچون هزینه‌های بالای سرمایه‌گذاری، کمبود تخصص فنی و مخاطرات زیست‌محیطی مواجه است.

همچنین، این تلاش مستلزم تعقیب هدفی متحرک است زیرا تقاضا برای این مواد معدنی که در همه صنایع از گوشی‌های هوشمند گرفته تا خودروهای برقی و جنگنده‌ها استفاده می‌شود، به شدت در حال افزایش است.

رایان کاستیلو، بنیان‌گذار و مدیر اجرایی شرکت آداماس اینتلیجنس /Adamas Intelligence/ در این باره گفت: با تداوم سیاست‌ها و شتاب سرمایه‌گذاری، آمریکا و متحدانش به احتمال زیاد به ۱۰ تا ۱۵ سال زمان نیاز دارند تا زنجیره تأمین با «وسعت و ژرفای» کافی برای پشتیبانی از تقاضای فزاینده ایجاد کنند.

وی افزود: آمریکا هم‌اکنون سالانه حدود ۱۰ هزار تن آهن‌ربای تولیدشده از مواد معدنی کمیاب از چین وارد می‌کند و این رقم برای اروپا بیش از ۲۵ هزار تن است. در هر دو منطقه، تقاضا برای آهن‌رباها به شدت در حال رشد است و بنابراین این ارقام طی ۱۰ سال آینده چند برابر خواهند شد.

دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، برای افزایش دسترسی به مواد معدنی کمیاب فعالیت‌های گسترده‌ای انجام داده است که از جمله آن می‌توان به ذخیره‌سازی، تسریع پروژه‌های معدنی جدید در خاک آمریکا و سرمایه‌گذاری در دو شرکت معدنی کانادایی اشاره کرد. ترامپ با دولت‌های خارجی نیز رایزنی کرده است.

دولت وی ماه گذشته بر امضای توافقی میان شرکت آمریکایی «یواس استراتژیک متالز» مستقر در میزوری و سازمان پروژه‌های مرزی ارتش پاکستان به منظور صادرات مواد معدنی این کشور نظارت کرد.

واشنگتن همچنین در ماه آوریل با اوکراین توافقی را امضا کرد که به موجب آن کی‌یف با اشتراک‌گذاری سود حاصل از فروش کالاها در آینده، موافقت کرد.

ترامپ در تازه‌ترین اقدام برای تقویت زنجیره‌های تامین، با آنتونی آلبانیز، نخست وزیر استرالیا توافقی به منظور سرمایه‌گذاری میلیارد دلاری در پروژه‌های مواد معدنی کمیاب در استرالیا امضا کردند.

بر اساس این توافق جدید که ارزش آن ۸٫۵ میلیارد دلار برآورد شده است، دولت‌های استرالیا و آمریکا قادر خواهند بود تا در این پروژه‌ها سهام مالکیت داشته باشند تا تامین مواد معدنی حیاتی از جمله تربیوم، ایتربیوم، هولمیوم و اربیوم را تضمین کنند.

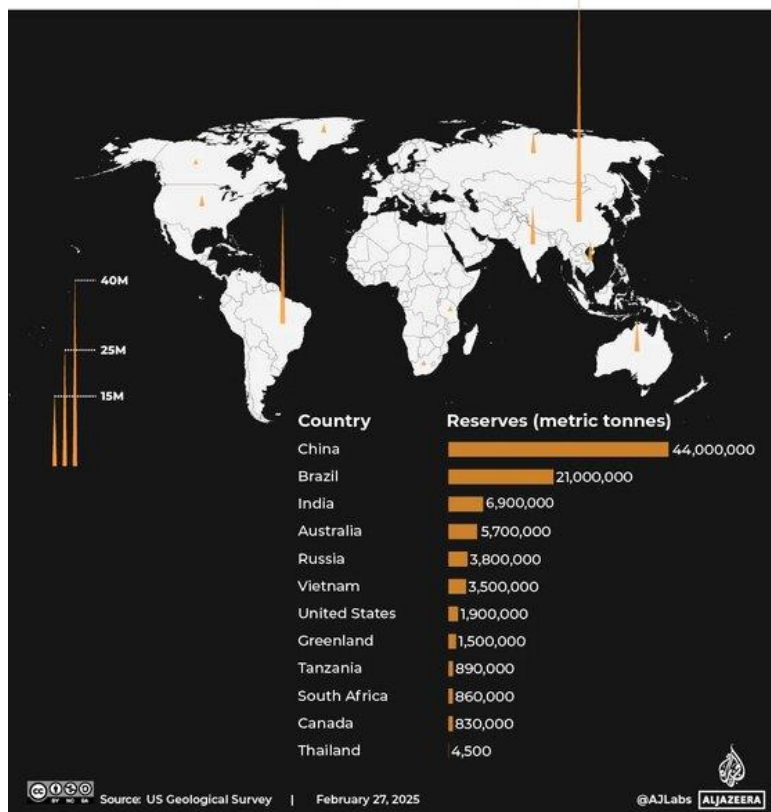
گرچه ذخایر مواد معدنی حیاتی استرالیا چشمگیر است اما به تنهایی نمی‌تواند جای چین را بگیرد. به گفته سازمان زمین‌شناسی آمریکا، ذخایر استرالیا حدود تنها یک‌هفتم ذخایر چین است.

سهام شرکت‌های فعال در حوزه مواد معدنی کمیاب دیروز افزایش یافت و شرکت معدنی و فرآوری «USA Rare Earth» مستقر در اوکلاهما حدود ۱۴ درصد جهش کرد. همچنین ابتکارات مشابهی برای تقویت خودکفایی در اروپا و آسیا نیز جریان دارد.

به موجب قانون «مواد خام حیاتی» که پارسال در اتحادیه اروپا تصویب شد، این بلوک اهداف بلندپروازانه‌ای را برای کاهش واردات مواد معدنی تعیین کرده است که از جمله آنها می‌توان به فرآوری ۴۰ درصد مصرف سالانه اروپا در داخل این بلوک تا سال ۲۰۳۰ اشاره کرد.

Global distribution of rare earth minerals

China holds 70 percent of global rare earth minerals - it has 44 million metric tonnes of reserves, followed by Brazil (21 million) and India (7 million).

نخستین کارخانه تولید آهنربای ساخته شده از مواد معدنی کمیاب در اروپا، در ماه سپتامبر در شهر ناروا در استونی افتتاح شد. پیش از آن، کارخانه فرآوری «سولوی» فرانسه، خط تولید جدیدی را راه اندازی کرد. هند و ژاپن که جزو اقتصادهای بزرگ آسیایی محسوب می شوند نیز به منظور تقویت تولید داخلی و سرمایه گذاری در پروژه های خارج از چین اقدام کرده اند.

راس چندلر، پژوهشگر و استاد دانشگاه ملی استرالیا که در زمینه مواد معدنی حیاتی تحقیق می کند، در این باره گفت: حتی به رغم اراده سیاسی قوی، صدور مجوز، تامین مالی و راه اندازی فنی این پروژه های پیچیده را نمی توان خیلی سرعت بخشید.

وی تلاش برای کاهش وابستگی به چین را «فرایندی چنددهه ای» توصیف کرد و افزود: ایجاد تخصص و ظرفیت در مناطق دیگر به لحاظ فنی پیچیده، زمان بر و پرهزینه است. برای آمریکا و متحدانش، ایجاد ظرفیت فرآوری مواد معدنی دغدغه ای ضروری تر نسبت به میزان ذخایر زیرزمینی است.

رحمان دایان، مدرس ارشد دانشکده مهندسی منابع معدنی و انرژی دانشگاه «نیو ساوت ولز» می گوید که «این کشورها به رغم در اختیار داشتن حدود ۳۵ تا ۴۰ درصد از ذخایر جهانی، تنها ۱۰ تا ۱۵ درصد از ظرفیت پالایش و فرآوری را در اختیار دارند».

وی اضافه کرد: پس از سال ۲۰۳۰، اگر همه پروژه های برنامه ریزی شده، ابتکارات بازیافت و راهبردهای ذخیره سازی با موفقیت به سرانجام برسند، قدرت های غربی قادرند تا بخش عمده تقاضا را تامین کنند.

چین مدت‌هاست که بر زنجیره تامین مواد معدنی کمیاب سلطه دارد که نتیجه سرمایه‌گذاری دولتی پایدار است و به گفته تحلیلگران بدون نگرانی‌های زیست‌محیطی و اقتصادی که پروژه‌های مشابه در کشورهای غربی را تحت تاثیر قرار می‌دهد، صورت گرفته است. طبق گزارش مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی مستقر در واشنگتن، این کشور هم‌اکنون حدود ۷۰ درصد عملیات استخراج و ۹۰ درصد فرآوری را در سیطره خود دارد.

به گفته هیلی چنر، کارشناس مواد معدنی کمیاب در مرکز مطالعات ایالات متحده در دانشگاه سیدنی، «چین دهه‌هاست در معادن و فرآیندهای معدنی سرمایه‌گذاری کرده و هم‌اینک مواد معدنی خام، پالایش و تولید پایین‌دستی را کنترل می‌کند. بدین ترتیب، پکن زنجیره‌های تامین صفر تا صدی ایجاد کرده است.

تسلط چین بر این مواد معدنی، هرچند دهه‌ها طول کشیده، اما تصمیمی که این کشور از اوایل ماه جاری میلادی اتخاذ و به موجب آن شرکت‌های خارجی را برای صادرات تجهیزات یا مواد معدنی کمیاب چینی ملزم به دریافت مجوز کرده، بر اهمیت موضوع افزوده است.

این تصمیم که تحلیلگران آن را تلاشی برای دستیابی به اهرمی در مذاکرات تجاری پیش از دیدار احتمالی ترامپ با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین در اواخر این ماه می‌دانند، به نگرانی دولت‌ها و شرکت‌ها از اختلال قریب‌الوقوع در زنجیره‌های تامین جهانی دامن زده است.

به گفته کاستیلو، «اگر این قوانین به طور کامل اجرا شوند، محدودیت‌هایی صادراتی موجود در مقایسه با آن قطره‌ای در برابر دریای خواهد بود زیرا مشکلات زنجیره تامین، تنگناها و اختلالات خطوط مونتاژ چندین برابر خواهد شد.

کرم قاسم، تحلیلگر مؤسسه مطالعات راهبردی و بین‌المللی در مالزی، گفت که «انتظار دارد سلطه چین بر این بخش دست تا یک دهه ادامه یابد. در چنین شرایطی، بزرگ‌ترین مانع پول نیست بلکه زمان و اراده سیاسی پایدار است.»

با این حال، به گفته وی «حتی اگر آمریکا و متحدانش وابستگی خود به مواد معدنی کمیاب چین را کاهش دهند، بعید است که رقابت راهبردی گسترده‌تر آنها با پکن فروکش کند. کاهش یک وابستگی، نه تنها به تعدیل تنش‌ها منجر نمی‌شود بلکه ممکن است رقابت را به حوزه‌ها و زنجیره‌های ارزش جدید منتقل کند.»

ایرنا